

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΙΑΤΡΩΝ**

Ψαλλομένη τῇ πλησιεστέρα τῇ ιζ' Ὀκτωβρίου Κυριακῇ.

Ποιθεῖσα
ὑπὸ Κυρίλλου Μητροπολίτου Ῥόδου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ἰστώμεν στίχ. ι' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἀγίων τὰ κάτωθι στ'.

Ἦχος α'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ συνδράμωμεν, Ἱατρῶν εὐκλεῶν, τὴν ἀγίαν σύναξιν, τελοῦντες χαρμονικῶς, ἐν ὕμνοις σήμερον· ἐπέστη γὰρ φωταυγῆς, τῇ φωταυγείᾳ Κυρίου τῆς χάριτος, φωτίζουσα τὰς ψυχὰς, τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκβοῶντων ἐκ πίστεως· Χαῖρε ἱερὰ χορεία, οἱ ἐκμιμησάμενοι, ἐντολῇ τῆς ἀγάπης, τοῦ Δεσπότη τοῦ φιλάνθρωπον.

Λόγον τὸν Χριστοῦ φυλάξαντες, τῆς σεπτῆς ἀμπέλου, Ἐκκλησίας ὥφθητε, οἱ Ἅγιοι Ἱατροί, ὡς θεῖοι βότρυες, προχέοντες μυστικῶς, τῶν ἰαμάτων τὸν οἶνον γλυκύτατον, τὴν μέθην τὴν τῶν παθῶν, ἀποσοβοῦντα καὶ πάντας εὐφραίνοντα, πρὸς ὑμᾶς τοὺς προσιόντας, καὶ Θεὸν δοξάζοντας, εἰς αἰῶνας αἰῶνων, ἐν ὑμῖν τὸν ὑπερθαύμαστον.

Χαίροις ἢ λαμπρὰ συνέλευσις, Ἱατρῶν ἐνθέων, οἱ Χριστῶ ποιήσαντες, ταῖς χρείαις τῶν ἀσθενῶν, διακονήσαντες· ὡς ἔχοντες οὖν πολλήν, τῆς πρὸς αὐτὸν παρρησίας τὴν δύναμιν, σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, τὰς καχεξίας καὶ νόσους ἰάσασθε, πρυτανεύοντες ὑγείαν, καὶ εἰρήνην Ἅγιοι, τοῖς ὑμῶν τῇ πρεσβείᾳ, μετὰ πίστεως προστρέχουσιν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φιλεόρτων συστήματα, ἐορτίως χορεύσωμεν, καὶ ἄσμάτων ἄνθησι καταστέψωμεν, τοὺς μαργαρίτας τῆς πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Ἱατροὺς τοὺς θεόφρονες, τοὺς ἐκλάμποντας, ἐν χορῶ τῶν Ἀγίων ὡς φωστήρας, καὶ φωτίζοντας τὴν κτίσιν, τῇ τῶν θαυμάτων φαιδρότητι.

Οἱ τὴν χάριν πλουτήσαντες, καὶ τὰς νόσους ἰώμενοι, Ἴατροὶ ὡς ἄριστοι ἐπισκέψασθε, ἡμῶν τὴν πᾶσαν ἀσθένειαν, καὶ πρόστητε Ἅγιοι, τῇ θερμῇ ἐπισκοπῇ, τῆς ὑμῶν ἀντιλήψεως, τοῖς δουλεύουσι, φιλοπόνως ὑγείας ἐν τῷ χώρῳ, πρυτανεύοντες πλουσίως, αὐτοῖς σοφίαν καὶ δύναμιν.

Πεφυκότες φιλόθεοι, τῆς ἀγάπης γνωρίσμασιν, Ἴατροὶ φιλόανθρωποι ἐγνωρίσθητε, καρποφοροῦντες τῆς πίστεως, τὸν λόγον τὸν ἅγιον, καὶ Θεὸν τὸν ἐν ὑμῖν, ἐνεργοῦντα δοξάζοντες· ᾧ πρεσβεύετε, τοῦ δίδόναι ὑγείαν ἡμῖν πᾶσι, τοῖς ὑμῶν τῇ μεσιτείᾳ, ἐν μετανοίᾳ προστρέχουσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν, τὴν πολυάριθμον σύναψιν, θεοφόρων Ἰατρῶν, τοὺς ἐν Ἁγίων τῷ χορῷ, ὡς ἀστέρας ἀπαστρέπτοντας. Οὗτοι γὰρ Χριστὸν ἀγαπήσαντες, ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἐξήσκησαν, καὶ ὡς αὐτοῦ μιμηταί, διήλθον ἀνθρώπους εὐεργετοῦντες, καὶ τοὺς πάντας ἰώμενοι. Ὅθεν καὶ πρὸς αὐτούς, ἐκβοήσωμεν λέγοντες· Ἄνθρωποι Θεοῦ, οἱ εὐαγγελικῶς ἐπὶ γῆς, τῆς χάριτος δυνάμει πολιτευθέντες, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῆς χαρᾶς ἀπολαύοντες, τῆς ἱαματικῆς ἡμῶν δωρεᾶς, καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε, ἱατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τὸ τοῦ τυχόντος ἤχου Θεοτοκίον.

Εἴσοδος, τὸ «Φῶς ἰλαρόν», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέιρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15-23, στ' 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλείον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ', 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Γατρικῇ ἐπιστήμῃ, τὴν ἀρετὴν συνάψαντες, ἐν Χριστοῦ τῷ ὀνόματι, τῶν ἀσθενούντων ταῖς χρείαις, φιλανθρώπως ἐπηρέεσατε, καὶ Παρακλήτου τὴν χάριν, ἐνεργοῦσαν ἐν ὑμῖν, ἔργῳ ἐπιδείξασθε, οἱ εὐαγγελικῶς ἐξ Ἱατρῶν, ἀγιωσύνης εἰς ὕψος ἀναβάντες. Ὅθεν πρὸς Θεῷ, τοῦ

δωρήσασθαι ἡμῖν, τὴν κατ' ἄμφω ὑγείαν, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος ἐν ἐλέει ἀνεΐκαστος.

Ἦχος β'.

Τῆς οὐρανίου δόξης, γεγονότες ἐρασταί, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὸν ἰατρόν, Χριστὸν ἐμιμήσασθε, καὶ αὐτῷ διὰ πίστεως, τὴν θύραθεν γνῶσιν ὑποτάξαντες, ἐν Ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ζῶντος, ἰατροὶ φιλόανθρωποι ἐγνωρίσθητε, τῇ διακονίᾳ τῶν ἀδελφῶν, ἐν ἀπαρνήσει σεαυτῶν προσκαρτεροῦντες, ὡς τὴν ἀγάπην φυλάττοντες. Ἀλλ' ὦ Ἅγιοι Ἰατροί, ὡς ἐξ ὕψους τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καὶ μετὰ πότμον, ἀτελεύτητον ἔχοντες, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἡμῶν, τὰ πάθη ἰάσασθε.

Ἦχος γ'.

Ἄγιοι Ἰατροί, θεοφόροι μακάριοι, Θεοῦ τῷ νόμῳ ὑποκλιθέντες, καὶ τοῦτον τηρήσαντες, τὴν δωρεάν παρ' αὐτοῦ, πλουσιοτάτην ἐλάβετε, καὶ διὰ παντὸς ἀδιάληπτον ἐκτήσασθε, τῶν ἰαμάτων τὴν ἀνάλυσιν. Ὅθεν τοῖς πιστοῖς, τῶν θαυμάτων τὰ ῥεῖθρα πηγάζετε, ὡς ποταμοὶ ἐξ ζωηφόρου πηγῆς, τῆς χάριτος ἀναβλύζοντες, καὶ ἐκπλύνετε ῥύπους παθῶν, ἐκ τῶν ὑμῖν προσιόντων, καὶ τελούντων εὐλαβῶς, τὴν ὑμῶν ἐόρτιον σύναξιν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Δεῦτε πιστοί, Ἰατρῶν Ἁγίων, τὸν χορὸν εὐφημήσωμεν· μετὰ πότμον γὰρ ὡς καὶ ζῶντες, τὴν ἀθάνατον χάριν, τοῦ Παρακλήτου ἔχοντες, εὐεργεσίας δωρεάς, τοῖς ἀνθρώποις παρέχουσι, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων, τὰ πάθη θεραπεύοντες, καὶ τοῖς θαύμασι κηρύττοντες, Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, ψάλλομεν τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἡχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Πανήγυρις σήμερον, ἠγλαϊσμένη, ὀλβία ἐπεφάνη, ἀνθρώπων εὐαγγελικῶν, χριστομιμητῶν Ἰατρῶν, εἰκόνων ἀγάπης ἐμψύχων, τῆς πρὸς Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, ἐφ' οἷς χαίρει σφόδρα, τῶν Ὁρθόδοξων τὸ πλήρωμα. Δεῦτε οὖν ἀδελφοί, ἐορτίως τούτους μακαρίσωμεν, καὶ

ἀλλήλοις ὑπαμείβοντες ἄσμασι, χορεύσωμεν ἀγαλλιώμενοι, καὶ ἐν μιᾷ φωνῇ εἴπωμεν· Ὑμεῖς ἐστε τῆς Μάνδρας Χριστοῦ οἱ ἄρνες· ὑμεῖς ἐστε τῆς πίστεως, ἄνθη τὰ τίμια· ὑμεῖς οἱ λύχνοι οἱ φαεινοί, οἱ ἐξ ἰατρικῆς ἐπιστήμης τῆς λυχνίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ φαίνοντες· ὑμεῖς ἰατρῶν παραδείγματα, καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν πολλῶν κοπιώντων, βοηθοὶ καὶ παραστάται ἀκοίμητοι. Ἄλλ' ὡς ἔχοντες πρὸς Θεόν, παρῴρησίας τὴν χάριν, αὐτῷ πρεσβεύετε, δίδοναι ἡμῖν ἀσθενειῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε Πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μου, Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρῴρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

«Νῦν ἀπολύεις», τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Γατρείας τὴν γνῶσιν, τῷ Θεῷ ὑποτάξαντες, καὶ τῇ ἐπιστήμῃ ἀγάπης, ἐν τοῖς ἔργοις δουλεύσαντες, ὡς ἔφη ὁ Χριστὸς εἰς ἑκατόν, ἐκτήσασθε τῶν πόνων τὸν μισθόν, εἰς αἰῶνας μαρτυρούμενοι Ἰατροί, τοῖς θαύμασι τῶν νοσοῦντων. Δόξα τῷ θαυμαστώσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ χαριτώσαντι, δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος, τῇ συνεργίᾳ, ἐπαρκέσαντες, τῶν ἀσθενούντων, ταῖς ἀνάγκαις καὶ χρείαις μακάριοι, ἐν Ἰατροῖς ἐγνωρίσθητε Ἅγιοι, Θεοῦ τὴν δόξαν τοῖς πέρασι φαίνοντες. Ὅθεν πάντοτε, αὐτῷ ἐκτενῶς πρεσβεύετε, ὑγείαν καὶ χαρὰν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν καὶ τὴν β' Στιχολογίαν ψάλλομεν Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον εὐθύς τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις

παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, χῦμα. Εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τίμιον ὄμιλον, ἀνευφημήσωμεν, ἔνθεον ἄθροισμα, ἐγκωμιάσωμεν, τῶν ἐν Ἁγίοις Ἱατρῶν, καὶ κράξωμεν ὁμοφώνως· Οἱ ἐκμιμησάμενοι, τοῦ Δεσπότη τοῦ ἔλεος, καὶ καταξιούμενοι, τῆς αὐτοῦ παραστάσεως, υἱεῖαν καὶ εἰρήνην τελείαν, πᾶσιν ἡμῖν θερμῶς αἰτεῖσθε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σωματώσασα, τὸν πρὶν ἀσώματον, καὶ γαλουχήσασα, αὐτὸν ὡς νήπιον, θεομακάριστε Ἀγνή, Παρθένε Εὐλογημένη, οἰκτιρμῶν ὡς ἔχουσα, θησαυρὸν ἀδαπάνητον, ῥῦσαι πάσης θλίψεως, καὶ παντοίων κακώσεων, τοὺς πόθῳ σοι ἀπλέτῳ βοῶντας· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τό, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ», καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλομεν τὰ συνήθη. Εἶτα οἱ Κανόνες· Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ', ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς β', καὶ ὁ τῶν Ἁγίων εἰς στ'. Κανὼν τῶν Ἁγίων οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ τῇ θ' ᾠδῇ· «Κυρίλλου Ῥόδου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Συνδράμωμεν σήμερον, καὶ γεγηθότες ὑμνήσωμεν, τὸ τίμιον ἄθροισμα, τῶν ἱερῶν Ἱατρῶν, ὡς τοῖς θαύμασιν, ἡμᾶς εὐεργετοῦντας, καὶ νόσων διώκοντας, πᾶσαν ἐπήρειαν.

Οἱ θεῖοι Ἀνάργυροι, ὡς παμφαέστατοι ἥλιοι, σημείοις καὶ τέρασι, τῇ δωρεᾷ τοῦ Χριστοῦ, καταυγάζουσι, φαιδρῶς τῆς γῆς τὸ πλάτος, τὸ σκότος διώκοντες, νόσων καὶ θλίψεων.

Τελείαν τὴν ἄσκησιν, ἐν τῶν Σπηλαίων ἐτέλεσαν, τῇ Λαύρᾳ ὡς Ἄγγελοι, Ἀγαπητῶν ἡ δυάς, καὶ ἐλάμπρυναν, αὐτὴν πρὸς τοὺς νοσοῦντας, τὴν μέριμναν ἄπαυστον, ἐπιδειξάμενοι.

Ἐν Χίῳ ἐτέλεσεν, ἀκαταπλήκτῳ φρονήματι, Μαρτύρων τὸ στάδιον, ὁ ἰατρὸς Ἀγγελῆς, καὶ κατήσχυεν, ἐν χρόνοις τῆς δουλείας, τυράννων τὸ φρύαγμα, ῥώμη τῆς πίστεως.

Ο ἁγιος Ἀλέξανδρος, ὁ ἐν Λουγδούνῳ ὡς ἥλιος, ἐκλάμπει ἀείφωτος, ἐν ἰατρῶν τῷ χορῷ· τῶν νοσοῦντων γάρ, φροντίζων φιλαδέλφως, ἀθλήσει ἀνέδραμε, πρὸς τὰ οὐράνια

Θεοτοκίον.

Κυρία Πανάχραντε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων σου, τὸν Λόγον ἐκύησας, τοῦ προανάρχου Πατρὸς, ὡς ἠυδόκησεν, αὐτὸς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὸν κόσμον λυτρούμενον, τῆς παραβάσεως.

Ωιδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀνδρῶν μαιφόνων ἐξουσίας, ἀντέστη ἐγκλήμασι δεινοῖς, ὁ θαυμαστός Ἀλέξανδρος, ἐν ἰατροῖς ὁ ἄριστος, καὶ τῇ ἐνστάσει γέγονε, Μαρτύρων δόξης συμμετόχος,

Χριστοῦ ὀλοτρόπως ὑπακούων, τοῖς λόγοις ὁ Αἰμιλιανός, ὡς ἰατρὸς φιλόφρων, ἐν Ἀφρικῇ διέπρεψε, καὶ τῶν εἰδώλων ἔθραυσεν, εἰδώλων πλάνης τὸ μάταιον.

Πλοκάς ἀντιθέους τῶν τυράννων, αἰσχύνας ἐν ῥήματι Θεοῦ, ἐν Σεβαστείᾳ ἤθλησεν, ὁ ἰατρὸς Ἀντίοχος, καὶ κληρονόμος γέγονε, τῆς αἰωνίου λαμπρότητος.

Παθῶν τῇ ἀσκήσει καθαρεύσας, ἐδείχθη οὐράνιος ποιμὴν, ὁ ἁγιος Βαρσανούφιος, πρὸς ἀσθενεῖς τὴν μέριμναν, ὁ ἐπιδείξας ἄμετρον, Χριστῷ ὡς πέλων ὑπήκοος.

Ο ἁγιος τῆς Καισαρείας Ἱεράρχης, ὁ Μέγας Βασίλειος πολὺ, τῇ πίστει ἐπεδείξατο, πρὸς ἀσθενεῖς τὸ ἔλεος, καὶ τῷ Χριστῷ ἐποίησε, προθύμως τούτοις ποιούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖ, εὐφημεῖ σε καὶ δοξάζει, Παρθένε Ἄγνη πᾶσα πνοή· αἶσχος γὰρ τὸ τῆς φύσεως, τὸ παλαιὸν ἐκάθηρας, τὸν τῆς Τριάδος Δεύτερον, ἀπεριφράστως κήσασα.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄγιον θεόλεκτος, ὑμνολογείσθω πληθὺς, τῇ πίστει οἱ λάμπαντες, ἐν ἰατρῶν τῷ χορῷ, ἀστέρες ὡς ἄδυτοι, ὅτι ἐν Παραδείσῳ, τῷ Θεῷ

παρεστῶτες, βλύζουσιν ἰαμάτων, ἀκεσώδυνον χάριν, ἡμῖν τοῖς ἐπιτελοῦσιν, αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀφράστως ἐκύησας, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού, τὸν Λόγον τὸν ἄναρχον, τοῦ προανάρχου Πατρός, Ἄγνη ἐξ αἱμάτων σου, σώζοντα τοῦ γενάρχου, τῆς πικρᾶς καταδίκης, πλούτῳ φιλανθρωπίας, τὸ ἀνθρώπινον γένος· διὸ σε ὡς Θεοτόκον, ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον ἐκ τοῦ Μηναίου· εἶτα δέ τὸ κάτωθι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ἁγίων Ἰατρῶν.

Στίχοι.

Ἐπιστήμη λάμπαντες καὶ πίστει ἅμα,
Δεξιᾷ ἐστέφθητε τῇ ζωηφόρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ κάτωθι τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Γατρικῇ ἐμπρέψαντες, ἐπιστήμη ἐνθέως, ὡς ταύτην ὑποτάξαντες, τοῦ Κυρίου τῷ νόμῳ, ἐν οὐρανοῖς ἀξιούσθε, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων, καὶ ἰαμάτων Ἅγιοι, πρυτανεύοντες χάριν, τῶν ἐπὶ γῆς, ἀσθενούντων παύετε τὰς ὀδύνας· διὸ ὑμᾶς γεραίρομεν, τὴν Τριάδα αἰνοῦντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν Ἄϊδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχ. ἡ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ', τὰ κάτωθι.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν μακαρίαν χορείαν, ἀνευφημήσωμεν, τῶν Ἱατρῶν Ἁγίων, πρὸς αὐτοὺς ἐκβοῶντες· Οἱ χάριν ἰαμάτων παρὰ Θεοῦ, εἰληφότες ἀκένωτον, αὐτῆς τὰς δόσεις βραβεύετε δαψιλῶς, τοῖς πιστῶς ὑμῖν προστρέχουσιν.

Τῆς ἰατρείας τὴν γνῶσιν, καταπλουτήσαντες, ηὔξησατε τῇ πίστει, ὁ Δεσπότης ὡς ἔφη, τό τάλαντον καὶ δόξης τῆς θεϊκῆς, κοινωνοὶ ἀνεδείχθητε, θεομακάριστοι Ἅγιοι Ἱατροί, ἡμῖν βλύζοντες ἰάματα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Φιλαδελφίας τὸν πλοῦτον, ὡς θησαυρίσαντες, καὶ θησαυροὶ ὀφθέντες, ἰαμάτων τῷ κόσμῳ, αἰτεῖσθε θείαν χάριν τοῖς ἱατροῖς, τοῖς ὑμᾶς παραδείγματα, ἰατρικῆς ἐπιστήμης κατὰ Θεόν, Ἱατροὶ θεῖοι, γνωρίζουσιν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τῷ Ἱατρῷ ἐν ὑψίστοις, συμπαριστάμενοι, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῷ Χριστῷ θεοφόροι, βραβεύετε ὑγίαν πᾶσιν ἡμῖν, ἐκτενῶς ἰκετεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτελούντων χαρμονικῶς, τὴν ὑμῶν σήμερον σύναξιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Ἁγίων Ἱατρῶν ὁ χορὸς, ἐν πανηγύρει κοινῇ σήμερον συνδραμών, τῆς Ἐκκλησίας τὸν λαὸν καταπυρσεύει, τῇ τῶν θαυμάτων νοητῇ φωτοχυσίᾳ· καὶ τὴν ἀγάπην ὡς Θεοῦ ἐντολήν, τῇ οἰκουμένην τρανῶς ἀνακηρύττει. Οὐς εὐφημίαις ἁσμάτων, ἐπαινοῦντες βοήσωμεν· Ὡ ἄθροισμα θαυμαστόν, ἰατρικῆς ἐπιστήμης, καὶ χάριτος βλάστηματα· ἄνδρες εὐαγγελικοί, τῶν ἱατρῶν παραδείγματα· οἱ τοῦ Χριστοῦ μιμηταί, οἱ εὐεργετοῦντες διελθόντες, καὶ τὰ νόσους ἰώμενοι· οἱ τῶν ψυχῶν ἰατῆρες, καὶ τῶν σωμάτων θεραπευτές, οἱ τῶν νοσοῦντων ἀντιλήπτορες· ἐκτενῶς πρὸς βεβύετε, ὑπὲρ ὑγείας καὶ εἰρήνης, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υ΄περευλογημένη ὑπάρχεις...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐν οἷς ψάλλομεν δ' τῆς Ὀκτωήχου καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων τὴν στ' Ωιδὴν. Απόστολον τῶν Ἁγίων, ὅνπερ ζήτει τῇ α' Νοεμβρίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Ἀΰθροισμα τὸ θεῖον τῶν Ἰατρῶν, τῶν εὐφραιομένων, τῶν Ἁγίων ἐν ταῖς σκηναῖς, τιμήσωμεν πάντες, ἵνα αὐτῶν πρεσβείαις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὴν ῥῶσιν λάβωμεν.